

Νανούρισμα γλυκό γλυκό μετά την μάχην του Τσακού.

Και φρονιμέουν οι τρέλλοι
και λέν στην παπαδέλα:
μόνον μία σκέψις ύψηλή
σου μένει, μέγνα μας καλή,
πως νά τραβῆς κορδέλα.

— Ο σεβαστὸς Διάδοχος τὴν πέτυχε τὴν φράσι
γὰ τῶν Ρωμηῶν τὴν κράσι.
ὡς σκέψις ἀδράνεια, τῆς σκέψις νοδρότης...
ἔγὼ βαρβάραι, Φασουλῆ, σὺν Ἀθηναίῳς πρώτης
σέψις νὰ μεταβάλω
γὰ τὴν καὶ γὰ τὸ ἔλλω,
ὡς προτιμῶ συζήτησι καὶ δίχως σέψις λίμα...
ὡς αὐτὸ μοῦ φαίνεται πὺς τῆς καὶ τὸ κλίμα.

ἔγὼ τὴν βλέπω, Φασουλῆ, τὴν Ρωμηοσύνην τώρα,
ὡς σέψις ἄλλων κερταρεὶ νὰ ζῇς ἡ λιμαδρά.

Μόνον μία σκέψις σφαδῆ
τῆς δίνει κάπως δρᾶσι
πὺς εὐκολώτερα ἔμπορεῖ
τὸ Κεντριῶ ν' ἀδερῶ.

Μόνον γὰρ τοῦτο, μπουτιέλα,
δρῶν τὰ μεγάλα τῆς μολεῆ,
καὶ ὁ κορδὸς τῆς ὁ πτωχῆς
τῆς δίνει σέψις συνεῶς.

Καὶ βλέπομα γὰρ Κεντριῶν,
ρουφεῖται καὶ ρεκοῦλα,
νὰ λειτουργῇ τὸ σκεπτικὸν
τοῦ κάθε ρεκοῦλα.

Ἦ Ρωμηοσύνη,
γὰ εἶν ἂς γίνῃ.

μὰ δρῶσα σέψις
φαγὶ καὶ θρέψις,
ἀνετος πέψις,
καὶ τέλος σέψις
κοιλίας χορτάτης
καὶ ἐκλαμ προτάτης.

Καὶ ὁ δ' ἀδράνεια,
σέψις καμμία,
καὶ πρὸς οὐράνια
καὶ πρὸς Ταμεῖα
πέταξ' εὐδαίμων,
μέγνα πολέμων.

Φ.—Κρισίμους βλέπω τοὺς καιροὺς, ὁ κάρα νυσταλέα,
διὸ καὶ τηλεγράφημα γὰρ τοῖτους κατεπεῖγον
ἐκ τῶν Μεδόνων ἐστειλῆς στὸν Ἀντιβασιλέα
Πλατοῦτσας, πρῶνι βουλευτῆς καὶ μέλλων μετ' ὀλίγον.

Π.—Κρισίμους τοῦτους τοὺς καιροὺς καὶ ἐγὼ τοὺς βλέπω τόσο,
ποῦ μία σέψις μοῖρεται... νὰ σὲ ζυλοφορτώσω.

Ὁ Φασουλῆς πολέμους ἀπηνῶν ρεμδάζει· στὰ πεδία τῶν μαχῶν.

Ἰδοὺ τὰ μέρη τὰ κλεινὰ, τὰ μέρη τὰ μεγάλα,
ποῦ πολεμοῦσιν ἰσχυρὰ καὶ καβέλα.

Ἰδοὺ καὶ ὁ λόφος τοῦ Τσακού,
ἐκεῖ τὸ πυροβολικόν,
ἀριστεροῦθεν πεζικὸν
καὶ δεξιῶθεν ἱππικόν.

Ἐδῶ κυρίως ἐτρέξαν τρανὰς τῆς πρωταουσῆς
νὰ δοῖν τὰς συγκαρούσεις

μέ κάρρα, μ' αὐτοκίνητα, μέ βί' αὐτί, μέ σούσαις,
καί τόσα ποδορούστανά 'ξεσπίστηκαν καί φούσαις.

Σ' αὐτό τό πούκο 'κάθισε κι' ὁ νέος Στρατηλάτης,
ὁ Κόντες ὁ Κοροράτης.

Σ' αὐτό τό πούκο ραδιό τόν εἶδα τόν γαλάντη,
κόκκινο καί τό πρόσωπο, κόκκινο καί τό γάντι.

Εἶδα μέ νέφτι τό παιδί, μέ νέφτι καί τόν γέρο,
κι' ἐκεῖ σ' τόν λόγο τοῦ Τσακῶ
τό μένος τοῦ πολεμικοῦ
ἐφάσσε καθὼς ἔλεγαν εἰς τό μὴ περαιτέρω.

Ἐδῶ μεγάλοι Στρατηγοὶ παρήσαν ἕνας κι' ἕνας,
ἐδῶ δύναμεις ἔριπποι παρήσαν καί πελάι,
κι' ὁ Κόντες τὰς ἐκύτταξες γενναίως μαχομένους
κι' ἔτρωγε καί τὰ σάντουιτς ἐκείνα τοῦ Σκουζέ.

Τὴν ὄρεξι τοῦ μαχητοῦ τὴν 'θαύμασαν τὰ πλήθη
κι' εἶπαν πῶς μέ τὴν ἀσκήσιν κι' ὁ Κόντες ὠφελήθη.
Συνὸν τὸν ἐχαίρει τῆς χαρῆς ἡ πόυλια
μέ βρόντους, μέ καψούλια,
καί πρὶν τῆς ὥρας ἀρῆσε τὸν ὕπνο τὸν γλυκὸ
κι' ἐκὼν ἀέκων ἐσπευσε σ' τὴν μάχην τοῦ Τσακῶ.

Γι' αὐτό δὲν βρέθηκε κανεὶς ποῦ νὰ μὴ ἀπορήσῃ...
ὁ Κόντες ἐδυνάμωσε
κι' ἀληθινὰ καράσμιωσε,
καί βεβαιώνει σήμερα πῶς δὲν θ' ἀποχωρήσῃ.

Καί βάλτε τὸν σ' τὴν κούνη
νὰ τὸν κουνήσωμε,
μέ μπότσι καί σπιρούνη
νὰ τὸν ὠνήσωμε.

Νὰ κἀνὴ νάνα νάνα
σὲ δάρνης στρώματα,
νὰ τὸν σπῶν ἡ διάνα
τὰ ζημερώματα.

Ν' ἀρήσῃ τὸ χουζούρι,
τὸ μεράκι του,
νὰ πίνῃ μέ παγοῦρι
τὸ νεράκι του.

Ν' ἀρήσῃ τὰ χατήρια
καί τὰ κόμματα,
νὰ πέφτῃ σὲ τσαντήρια
καί σὲ χρώματα.

Ν' ἀσκή καί κάθε χρόνο
γυναῖκοπαῖδα,
νὰ παίξῃ πόκερ μόνον
σὲ στρατόπεδα.

Σ' αὐτό τό πούκο σάντουιτς τὸν ἔβλεπα νὰ τρώγῃ
μέ πυρωμένο μάτι...
καλὰ τό λένε μερικοὶ πῶς πάντοτε τάχως
ζυγνέ τὸν ἀγωγιάτη.

Ἐδῶ κι' ὁ Ράλλης ἔκανε δοῦμι τὴν κριτική του
κι' ὁ Καραπάνος ὁ μακρὸς ἔκανε τὴν δική του,
κι' ἄλλοι τὴν μάχην ἐκρίναν σὰν Στρατηγοὶ μπλαζέ
χωρὶς κι' ἐκεῖνοι σάντουιτς νὰ τρῶνε τοῦ Σκουζέ.

Κι' ἐδῶ κι' ἐκεῖ
τί κριτικοί

πολεμικοὶ
χωρὶς χακί.

Καί Πρεσβεῖον ἀκόλουθοι παρήσαν μέ λογία
κι' ἑνὸς ἡ μύτη νόμιζες πῶς εἶναι κλαρινέτο...
ἐδῶ κι' ἡ λαοφιλῆτος Πριγκίπισσα Σοφία
τοῦ Διαδόχου τὸ ὄψηνε καφεὲ σ' τό καμινέτο.

Ἦσαν καί γνωστοὶ μου φίλοι
κι' ἡ Κικίη μέ τὴν Κοκώ...
τ' ἀσάκωσαν εἰς τό Τσακῶ
καί λαγὸ μέ πετραχίλι.

Σ' αὐτό τό μέρος ἔβλεπα μετὰ πολλῶν ἀφώνως
ταξιαρχίας ἐρυθράς καί κυανᾶς συγχρόνως,
κι' ἐννόησα συγίνησις τὰ στήθη πῶς φουσκώνει
κι' ἀσπροπρόσωπους ἄνους μας μέτ' ἔβγαλε κι' ἡ σκόνη.

Σ' αὐτό τό μέρος ἔβγαλα παπούτσια καί τσουράμπια
κι' ἐχάμειξα φωνάζοντας : μωρὲ μὰ τείναι τούτα ;
καί μέσ' στῆς μάχης τὸν βρασμὸν ἐνθουσιάζθη κάποιος
κι' ἔχασε τό γοδάκι τῆς καθὼς τὴν Σπαχοπούστα.

Ἐδῶ τὸν Μπέτη τὸν Ἰσχάν τὸν εἶδα νὰ συγχαίρῃ
τὸν Κόντε τὸν ἔριση,
μέ καί τὸν Γάλλο Μπρεμὸν Ν°... Ἀρς νὰ τοῦ κρατῇ τὸ χέρι,
κι' ἄλλους πολλοὺς μέ ἔβλεπε.
Ἐκεῖ παρήν κι' ὁ Πριγκίπας Ἀνδρέας μέ τὴν ἑλν του
κι' ὅλοι τὸν ἐκαμάρωναν, κι' οἱ συγγενεῖς κι' οἱ φίλοι του.

Ἐδῶ κορμὰ παρήλασαν μεγάλα καί πελώρια,
τώρα ζῶν καμμία,
μέ νέκρα κι' ἐρημία,
καί κράζει γύρω μου κραυγὴ : σὶκ τράνσιτ μπέλλι γαλόμε

Ἦ θέα τούτων τῶν μερῶν πόσον μέ συγκινεῖ !...
ὦ Λιόπτσι, Μαρκόπουλο, Τσακῶ, Χαλάνδρι, κι' ἄλλα,
ποῦ μένεται ἔως σήμερα τοσοῦτον ἀρῶνι,
σὲς βεβαίω πῶς τοῦ λοιποῦ θὰ φαίνεσθε μεγάλα.

Κι' ἂν τώρα σ' τὴν ἀράνεια τὴν πρώτην κοιμηθῆτε
θὰ σὰς ὤμῃ τοῦ Φακούλη τὸ μένος τὸ μουρλό,
καί στῆς εἰρήνης τοὺς καιροὺς δὲν θὰ λησμονηθῆτε
κι' ἀθάνατα θὰ μένετε καθὼς τὸ Βατερλό.

Στοῦ Τσακῶ τὴν παντέρημα ράχη
περπατώντας ἡ λάζα μονάχη
ρίχνει μύρτα, κοτίνους καί βάρια,
καί καλὰθὶ βαστᾷ σιγῇ
ἀπὸ σάντουιτς κι' ἄλλ' ἀποράγια,
ποῦ τῆς εἶχαν ἀρῆσει πολλοί.

Καί καρμώνας φοιτῶντες,
μέ ἄλλους λόγους ἀγγέλους.

Χαρμώσυνα μηνύματα... ἐκείναι δίχως ἄλλο
μέ ἐκπτώσεις ἄνω τὸν εἶδαν τὸ Λουβρο τό μεγάλο,
καί νέο Λουβρο θὰ γενῇ, καί κόσμος θ' ἀπορήσῃ
ἐταν ἰδῇ κι' ἐδῶ τὸ Λουβρ, ποῦναι καί σ' τό Παρίσι,
μέ πλοῦτον πολυποικίλον, μέ πράγματα μυθωδῶν,
καί μ' ἀμφιέσεις γυναικῶν καί μ' ὅλα τὰ χρώδη.
Ὁ Βῆτα Κανελλόπουλος διαδέχτης καί κοτσονάτος,
τὸν ἀδελφὸν Νικόλαον διαδεχθεὶς ἐσχάτως,
εἰς τοῦ Σταδίου τὴν ὁδὸν τὸν νέον Λουβρ ἀνοίγει,
καί γίνετ' ἐταιρεία
μέ μιλοῦντα τρία,
κι' ἔμπρὸς εἰς τὸ ξεπούλημα, κι' ὁ χρόνος κατεπείγει.